

Vihar, ki se je aprila 1941. leta zgrnil nad našo domovino, je grozil, da bo dokončno obračunal s slovenskim življenjem, ki se je po mnenju fašističnih in nacističnih ideologov premočno vrnil v njihov življenjski prostor. Zato je bil oboroženi odpor edini možen odgovor na te pritiske.

Časten delež v velikem narodnoosvobodilnem boju so prispevali tudi delovni ljudje sedanje naše občine. Predvojno revolucionarno delavsko gibanje je hitro preraslo v narodnoosvobodilni boj in že 27. aprila 1941 je rajonski komite KPS Polje sprejel pomembne odločitve, ki so priprave na odpor še povečale. Zato smo ta dan tudi proglasili za občinski praznik.

Narodnoosvobodilni boj se je hitro širil. Že v maju so začeli vznikat rajonski in terenski oziroma ulični odbori Osvobodilne fronte, ki so kot mreža prekrili ce-

lotno območje sedanje naše občine. V juniju se je zbrala Zaloška partizanska skupina, 13. julija je bila ustanovljena Molniška partizanska četa, 16. julija je v Besnici padel pod partizanskimi strelci prvi nemški vojak na Slovenskem...

Je svoboda zasijala

Sprožil se je plaz, ki se ni ustavil cela štiri leta. Dvatisoč borcev, tisoč padlih in žrtev nasilja, na stotine izseljenih in interniranih, to je bil delež naših krajev v narodnoosvobodilnem boju.

In z istih obronkov Molnika in Pugleda, kjer so krenile na štiriletno bojno pot desetine, so maja 1945. leta tisoči borcev odhiteli v poslednji naskok za osvoboditev.

Svoboda — je bila med vojno največkrat izgovorjena beseda. Z

njo so umirali borci na položajih, zaporniki v taboriščih in talci na streliščih.

In končno je 9. maja ta veliko zaželena svoboda zažarela v vsem svojem sijaju. Nepopisna sreča in veselje, pomešano s solzami v spomin na tiste, ki se iz boja niso

vrnili, je prevevala vsa srca.

Letos poteka že 40 let od tistih velikih, srečnih in nepozabnih majske dni.

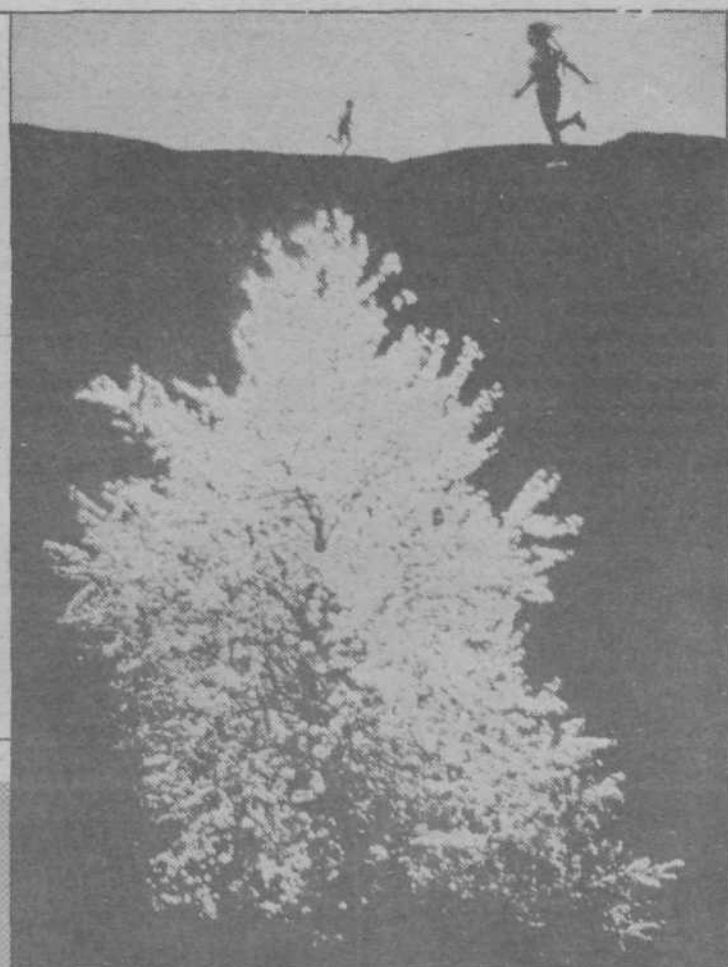
Mnogo se je spremenilo od tedaj. Mnogo je bilo ustvarjenega, naši kraji so spremenili svoja obličja, odrasle so nove generacije, menjale so se življenjske navade in pogledi. Vsepovsod nastaja nov svet, ki je zrastel na ruševinah starega.

Res nam to veliko obletnico kazijo sedanje gospodarske težave, ki v marsičem izvirajo tudi iz hitre, mogoče celo preburne rasti, ko smo hoteli prehitro ustvariti najsrečnejšo ljudsko skupnost na svetu.

A s črnogledostjo in malodušjem težav ne bomo odpravili. Potrebno je, da se odločno in enotno spopademo z njimi. To znamo, to smo v preteklosti že dokazali. Mnogo težjih trenutkov tako v narodnoosvobodilnem boju kot pri povojni obnovi in izgradnji smo že doživeli, a vedno smo jih z odločnim in enotnim nastopom tudi uspešno odpravili.

In tudi sedaj jih bomo! To smo dolžni tistim, ki so padli, toda to dolgujemo tudi prihodnjim rodovom. In za to nas zavezuje tudi veliki dan naše zmage — dan osvoboditve.

MARIAN MOŠKRIČ

Ob praznovanju občinskega praznika, obletnice ustanovitve OF, praznika dela in dneva osvoboditve

VSEM DELOVNIM LJUDEM IN OBČANOM NAJISKRENEJE ČESTITAMO!

Občinska skupščina in družbenopolitične organizacije

MAŠKA SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana Moste-Polje

24. APRIL 1985
7. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXVI. LETNIK

Radnim ljudem i građanima
bratske opštine

NAJSRDAČNIJE ČESTITAJU
27. april — praznik opštine
Ljubljana Moste-Polje

Skupščina opštine Bileća,
družbenopolitičke i radne organizacije.

● Redna letna skupščina ZZB NOV Ljubljana Moste-Polje

Ostro obsojamo vse negativne pojave v naši družbi

Delegati Zveze združenj borcev NOV občine Ljubljana Moste-Polje smo na redni letni programski skupščini ocenili del borčevske organizacije za preteklo obdobje. Ugotavljamo, da je borčevska organizacija v svoji družbenopolitični aktivnosti dosegla vidne rezultate.

Budno spremljamo naš družbeni trenutek, hočemo biti in smo v njem ustvarjalni, s svojim delovanjem ohranjamo revolucionarne tradicije NOB in pridobitve socialistične revolucije ter jih prenašamo na mlajše rodove.

Ne moremo se strinjati z negativnimi pojavi v naši družbi, v gospodarstvu in pri nadaljnji graditvi in razvoju političnega sistema. Ne strinjamo se s posamezniki in tistimi krogi, ki poskušajo vnašati v naš današnji čas svoje poglede na našo polpreteklo zgodovino in se prizadevajo za rehabilitacijo belogardizma in domobranstva na Slovenskem ter ponujajo spravo z izdajalci slovenskega naroda. Tako njihovo početje ostro obsojamo in imamo vso moralno pravico in dolžnost, da protestiramo in zahtevamo, da se do vseh teh pojavov opredelijo vse subjektivne sile, organizirane v široki fronti socialistične zveze delovnega ljudstva.

S temi besedami so delegati redne letne skupščine občinske ZZB NOV, ki je bila 4. aprila 1985, strnili razpravo, jo oblikovali v protestno pismo in ga odposlali republiškem odboru Zveze združenj borcev NOV.

Delegati skupščine ZZB NOV, ki v občini povezuje 18 združenj borcev, v katerih je 2.913 članov, so dobro ocenili delo v preteklem obdobju. Kljub visoki povprečni starosti članov (69 let) so ti družbenopolitično polno aktivni. Tudi v delegatskem skupščinskem sistemu so številno in dejavno dobro vključeni. V delegacijah za skupščine

DPS in SIS v občini deluje 154 borcev, od tega je 18 nosilcev funkcij v zborih in skupščinskih organih. V vodstvih družbenopolitičnih in družbenih organizacij deluje 63 borcev, v krajevnih skupnostih kar 357 borcev opravlja odgovorne funkcije v ZK, SZDL, SLO, NZ, RK in drugod. Ti podatki dokazujejo, da so borci znotraj SZDL usmerjeni tudi na širša družbena področja in so aktivni dejavniki pri reševanju družbenih problemov, predvsem na ravni krajevnih skupnosti, občine in mesta Ljubljane.

Seveda je naštet le del dejavnosti borcev. Organizacija ZZB

NOV v naši občini pa je pomembnejša politična sila kot je to morda videti od zunaj, pa na osnovi ocene zgoraj naštetih podatkov, kot je nekako tako rekel v svojem uvodnem poročilu predsednik občinskega odbora ZZB NOV Marjan Moškrič. Borci so se vedno jasno in odločno opredelili do ključnih političnih in gospodarskih zadev, ki

so jih obravnavale zveza komunistov in družbenopolitične organizacije v občini in tako bistveno prispevale k dobrim političnim razmeram v občini.

Borci zelo plodno delujejo tudi v raznih odborih in komisijah; komisija za razvijanje revolucionarnih tradicij je uspela

(nadaljevanje na 4. strani)

● 11. maja bo odprta Pot spominov in tovarištva

Spomenik kot življenje

Pot spominov in tovarištva, ki jo na pobudo mladine Ljubljancev gradimo deset let, bo odprta na dan osvoboditve Ljubljane in bo edinstven spomenik za vse čase kot tudi svojevrstna in po Ljubljani usmerjena počastitev 40. letnice osvoboditve ter zmage nad fašizmom, ki jo letos praznujejo vsi miroljubni in v II. svetovni vojni trpeči narodi sveta.

Odbor za izgradnjo poti se prižadeva, da bi s pomočjo mladine in Ljubljancev-prostovoljnih graditeljev — pot, kljub slabim vremenskim razmeram, do 11. maja dokončali in pripravili za odprtje.

Vendar ovira ni le vreme; do 9. maja bi morali zbrati še 29,6 milijona dinarjev, do konca leta pa še 40 milijonov dinarjev, s katerimi bi vrnili najeta posojila. Zato odbor poziva vse podpisnike sa-

moupravnega sporazuma (ta se izteče konec leta 1985) in druge, ki doslej v akciji niso sodelovali, da čimprej prispevajo dogovorjeni delež 200 dinarjev na zaposlenega; kolektivi, ki doslej niso prispevali nič, pa vsaj enkratni znesek po 500 din na zaposlenega.

Pa ne le denar, tudi veliko pridnih rok je še potrebnih za ureditev trase pred odprtjem. Odbor zato vabi sindikalne organizacije, športna društva, mladinske organizacije in vse druge, ki združujejo telesno in duhovno krepke ter za delo pripravljene ljudi, da se srečajo na trasi jo dokončno oblikujejo za odprtje ter jo v počastitev praznikov, ki so ta čas pred nami, kot majske cvet podarijo sebi in vsem kasnejšim rodovom za življenje.

SLAVKO GERLICA

● Slovo od našega dragega občana

Vevčani in okoličani ne pomnijo tako žalostnega slovesa, kot je bilo 10. aprila slovo od priljubljenega domačina Francija Sotlarja-Pavijana. Malokdo tudi ostane vse življenje tako zvest svojemu kraju, tako navezan nanj in tudi povezan z njim, kot je to bil prav Franci Sotlar. Vevčani so to vedeli. Radi pa so ga imeli še tisoči drugih ljudi širom po domovini, ki so imeli priložnost z njim se srečati in ga spoznati. Vsi ti so ga ta dan prišli pospremit na njegovi zadnji poti v prerani grob. —

(Foto: D. G.)

● Akcija RK:

Pomagajmo lačnim otrokom v Afriki

Organizacija rdečega križa v KS Dušan Kveder-Tomaž se je z vso resnostjo lotila akcije Pomagajmo lačnim otrokom v Afriki.

Sprva smo denarne prispevke zbirali v obliki bonov po 50 din, ko pa nam je teh zmanjkalo, smo na predlog občinske organizacije RK Ljubljana Moste-Polje nadaljevali z zbiranjem prispevkov na pole, opremljene z napisom in štampiljko društva. Članice rdečega križa so z vso vnemo pričele delati. Obiskale so vsa gospodinjstva. Nikjer niso naletele na odklonitev. Posebno pa moramo pohvaliti stanovalce Cleveland-ske ulice, ki so darovali prek 30.000 din. To so v glavnem mlade družine. Presenečeni smo bili, da se še najdejo ljudje, kot je to bila starejša tovarišica Planinc iz Clevelandke 27, ki nam je sama darovala 2.000 din. Denarne prispevke za lačne v Afriki

pa smo dobili tudi od otrok, katerih starši niso bili doma: spraznili so svoje hranilnike.

Pa še primer, ki nas je tudi zelo presenetil. Ker smo v Kvedrovi ulici že končali s pobiranjem, je tovarišica, ki je ni bilo doma, svoj prispevek sama prinesla na postajo RK v krajevni skupnosti. To je bila tovarišica Adela Senčur iz Kvedrove 12, ki je prispevala 3.000 din. Povedala je, da daje iz sočutja do lačnih otrok in da je sama med vojno občutila, kaj je lakota.

Aktivistke rdečega križa krajevne organizacije Dušan Kveder-Tomaž se vsem darovalcem denarnih prispevkov za lačne otroke v Afriki iskreno zahvaljujemo.

B. K.